

Sfântul Nicodim Aghioritul

Sfântul Nicodim Aghioritul s-a născut în anul 1749 în orașul Naxos, situat în sud-estul arhipelagului Ciclade din Marea Egee. Pana la intrarea în monahism, s-a numit Nicolae Kallivurtzis. La vârsta de 16 ani este trimis la Smirna, pentru a deprinde învățătura dascalului Ierotei. Aici a învățat latina și franceza, devenind un bun cunosător al Sfintilor Parinti, al aghiografieii și sfintelor canoane.

În anul 1770, după terminarea studiilor, Nicolae se întoarce la Naxos, unde mitropolitul Antimos îl angajează secretar. La 26 de ani, după câteva vizite în Sfântul Munte, intra în monahism, la Manastirea Dionisiu. După doi ani de ascultare, este tuns rasofor și primește numele de Nicodim. Episcopul Macarie al Corintului îi va cere să corecteze și să pregătească pentru tipar "Filocalia". Este tipărită în anul 1782, în Venetia. Numarul de autori patristici cuprinși în colecție este de 36 și acoperă o perioadă de unsprezece secole: IV-XV. Tot la cercetarea acestuia revizuieste și Everghetinosul și

Despre Impartășania neconținută.

Datorită dorinței de a se darui total rugăciunii în liniște, Sfântul Nicodim Aghioritul paraseste Manastirea Dionisiu și se retrage într-o chilie aproape de Haries. Dorește să intre în obștea Cuviosului Paisie Velicikovski, însă, nu reușește să ajungă în Moldova din cauza unei furtuni. Înțelege din acesta întâmplare că Dumnezeu avea alt plan cu el și merge să viețuiască într-o chilie din Capsala, din zona pustnicească între Karies și Manastirea Pantocrator, unde va copia multe manuscrise. Apoi se retrage într-o insulă aproape pustie lângă Eubeea, în anul 1782.

Aici, la cererea varului său, Episcopul Ierotei din Euripos, Sfântul Nicodim a scris "Manualul sfaturilor bune", sau "Pașa celor cinci simțiri". El învață cum se poate dezrobi mintea (nous) de înălțarea plăcerilor simțurilor, pentru a-i permite înălțarea prin rugăciunea inimii la cugetările duhovnicești ale contemporaneității.

Revine în Sfântul Munte și își se încredințează traducerea și editarea operelor complete ale Sfântului Simeon Noul Teolog. A redactat și un "Indreptar de spovedanie" care este folosit regulat în Biserica Greacă de azi. El a publicat, de asemenea, două opere adaptate după vestitele cărți duhovnicești din Apus, adică "Războiul nevazut" de Lorenzo Scupoli (1589) și "Deprinderi duhovnicești", care au cunoscut până în zilele noastre un mare ecou. Precizăm că dacă Sfântul Nicodim Aghioritul a folosit literatura spirituală apuseană, aceasta nu a afectat învățătura lui ortodoxă.

Ieromonahul Agapie din Peloponez i-a propus Sfântului Nicodim să traducă o antologie a Sfintelor Canoane. După doi ani de muncă a terminat această operă, pe care a numit-o "Pidalion". Această lucrare a fost editată prima dată la Leipzig, în anul 1800, însoțită de binecuvântarea Sfântului Sinod și a Patriarhului Ecumenic. În limba română a apărut tradus în anul 1844 la Manastirea Neamț.

Amintim că Sfântul Nicodim a corectat și pregătit pentru tipar scrierile complete ale Sfântului Grigorie Palama, însă lucrarea a fost distrusă la Viena, în timpul războiului.

A trecut la cele vesnice pe 14 iulie, 1809. Tomosul de canonizare al Sfântului Nicodim Aghioritul a fost emis de Patriarhul Ecumenic Atenagora.

Nășterea Sfântului Ioan Botezătorul

Nășterea Sfântului Ioan Botezătorul este praznuită pe 24 iunie. Această sărbătoare este cunoscută în popor și sub denumirea de Sanziene sau Dragaica. Sfântul Ioan Botezătorul s-a născut în cetatea Orini, în familia preotului Zaharia. Elisabeta, mama sa, era descendentă a seminției lui Aaron. Nășterea procerului Ioan s-a petrecut cu șase luni înaintea nășterii lui Iisus. Nășterea sa a fost vestită de către ingerul Gavriil lui Zaharia, în timp ce acesta slujea la templu. Pentru că nu va da crezare celor vestite de ingerul Gavriil, Zaharia va rămâne mut până la punerea numelui fiului său.

Există o lungă perioadă din viața Sfântului Ioan Botezătorul despre care nu avem informații. Cunoaștem că s-a retras în pustiu, unde a dus o viață de aspre nevointe, până în momentul în care a primit porunca să înceapă să predice. Rolul lui Ioan nu a fost numai acela de a pregăti poporul pentru venirea lui Hristos, ci și acela de a-L descoperi lumii ca Mesia și Fiul lui Dumnezeu. Ioan este nume iudaic - "Iohanana" prescurtare din Iehohanana și înseamnă "Dumnezeu s-a milostivit". Nășterea Sfântului Ioan Botezătorul - data sărbătorii

Data de 24 iunie nu a fost fixată într-un mod întâmplător ca zi a nășterii Sfântului Ioan Botezătorul.

Potrivit Sfintei Scripturi, zămislirea Sfântului Ioan Botezătorul a avut loc după ce Zaharia, tatăl său, a tălmăcit în sfântul altar - loc în care numai arhierul intra o singură dată pe an, în luna a șaptea, ziua a 10-a (cf. Levitic 16, 29). Aceasta luna din calendarul iudaic cuprindea o parte din septembrie și alta din octombrie. Având în vedere cele descoperite în Sfânta Scriptură, Sfintii Parinti au rânduit ca ziua zămislirii Sfântului Ioan să fie pe 23 septembrie, iar ziua de 24 iunie ca zi de năștere.

Ioan Botezătorul - "cel mai mare între cei născuți, cel mai mic în împărăția cerurilor"
Textul din evanghelia de la Matei 11, 11: "Adevărat zic vouă: nu s-a ridicat între cei născuți din femei unul mai mare decât Ioan Botezătorul; totuși, cel mai mic în împărăția cerurilor este mai mare decât el" (Matei 11, 11), este marturisirea lui Hristos despre Ioan.

Nu există contradicție în cele afirmate de Hristos. Ca să înțelegem că Ioan Botezătorul este "cel mai mare între cei născuți din femei", ne este de ajuns să stim că a săltat în pantecele mamei sale, în momentul în care Elisabeta se întâlnește cu fecioara Maria atunci când aceasta îl purta în pantece pe Domnul, că a viețuit în pustie precum un inger, că l-a botezat pe Hristos la raul Iordan, etc.

Iar ca să înțelegem ce înseamnă cuvintele "cel mai mic în împărăția cerurilor este mai mare decât el", ne vom opri asupra tălcurii pe care o dau Sfintii Parinti. Sfântul Maxim Marturisitorul spune că "teologul cel mai înalt e mai mic decât cel de pe urma dintre ingeri". El face această afirmație pentru că rezuma "împărăția cerurilor" la lumea ingerilor, căci Împărăția cerurilor nu era încă deschisă oamenilor în vremea lui Ioan. Astfel, Sfântul Ioan este mai mic decât orice inger.

O altă tălcură a Sfântului Maxim Marturisitorul este aceasta: "Fiindcă se credea că Ioan a dobândit prin contemplație toată cunoștința îngăduită aici, cunoștința cea mai mică și cea mai de pe urma în viața viitoare e mai mare decât cea de aici". De aici reiese că orice cunoaștere a lui Dumnezeu în această lume, este doar "în parte" sau "ca în oglindă, în ghicitoare", pe când în lumea de dincolo, cunoașterea va fi "fata către fata", "deplină", după cum spune Sfântul Apostol Pavel (I Corinteni 13, 12).

Al treilea înțeles pe care îl oferă Sfântul Maxim Marturisitorul este rezumat la cuvintele: "Cel ce stă pe treapta cea mai de pe urma în viețuirea evanghelică e mai mare ca cel înălțat în treapta Legii". De aici reiese că Sfântul Ioan Botezătorul, neîmpărtășindu-se de harul revarsat la Cincizecime, neprimind "botezul cu Duh Sfânt și cu foc" este "mai mic decât cel mai mic în împărăția lui Dumnezeu". Înțelesul duhovnicesc al îmbracamintei și hranei Sfântului Ioan Botezătorul

Din Evanghelia după Marcu, aflăm că Sfântul Ioan Botezătorul era îmbrăcat în haina din par de camilă, încins cu o curea de piele și că se hrănea cu lacuste și miere sălbatică.

Camila poate simboliza atât curăția, cât și necurăția. Dacă în Vechiul Testament ea putea fi privită ca un animal curat pentru că era rumegător, ea putea fi văzută și ca necurată, dacă tinem seama că avea copita despăcată. Dacă rămânem la prima semnificație, cea de animal curat, camila simbolizează poporul ales, în timp ce necurăția prefigurează neamurile pagane.

Faptul că Ioan purta o haină din par de camilă, simbolizează chemarea evreilor și a păgânilor la Hristos. Cureaua, provenită de la un animal mort, semnifică prin incingerea cu ea, omorarea patimilor. Cât privește hrana sa, trebuie să stim că albinele și lacustele erau considerate a fi curate în Vechiul Testament, semn că Ioan se hrănea doar cu cele plăcute Domnului.

Moartea Sfântului Ioan Botezătorul

Din Evangheliile cunoaștem că Irod, la un ospăț prilejuit de sărbătorirea zilei de năștere, a tăiat capul Sfântului Ioan Botezătorul, la cererea Irodiadei. În acea vreme, Sfântul Ioan era întemnițat în castelul lui Irod de la Maherus. Ioan îl muștrase pe Irod pentru traiul lui nelegiuit cu Irodiada, care era soția fratelui său. În ura ei de moarte, Irodiada a sfătuit-o pe Salomeea, fiica ei, care dansase și plăcuse oaspetilor și îndeosebi lui Irod, să ceară de la acesta capul Botezătorului ca rasplata.

Sărbătorile închinat Sfântului Ioan Botezătorul Biserica a închinat lui Ioan șase sărbători: zămislirea lui (23 septembrie), nășterea (24 iunie), soborul lui (7 ianuarie), tăierea capului (29 august), prima și a doua aflare a capului lui (24 februarie) și a treia aflare a capului său (25 mai).